

Kiest, kui teie õrrasähhete, teie ei pea mitte tihjalt õrraminnema (§ 108).

§. 426. Moses wastas se peale: Kui nüüd Israeli Nahwas mind ei võita uskuda, ja ütleivad: Jehowa ei olle ennast mitte sulle näitnud? Jehowa ütles: Mende Jummetehtede pärast mis sa pead tegema, võtiwad nemmadiid sind uskuda. Moses wastas: Minna ei olle jal üks sannakas Mees, ei nüüd egga enne sedda; sest mul on kange Su ja kange Reel. Jehowa ütles: Kes on Jumimesse Sunud teinud, ehet kes on sedda Reletumat, ja Kurti, ehet Någgiat ehet Vinimedad teinud; ehet mitte minna, Jehowa: Ja nüüd minne, ja minna tahhan so Suga olla, ja sind õppetada, mis sa pead rakima.

§. 427. Moses tahtis weel seina vasto seista, ja ütles: Ma palun Jéssand, läkitta Sannimed, kellega sa tahhad! Aga Jehowa ütles: Ehet oll Aaron sinno Bend?

Bend? Ma tean et temma häästi rägib, ja wata, ta tulleb so vasto Tee peal, ja sa pead temmale keik räkima, ja need Saas nad otse temma Suhho pannema, et temnad otse temma Suhho pannema, et temma neid sinno Assemel Nahwa vasto räma, nenda et temma sinnule peab Suulsgib, nenda et temma sinnule peab Suulsgib, nenda et temma sinnule peab Suulsgib, ja sinna pead temmale otse Jummalaks ollema, ehet minno Tahtmissee Jummalaks.

§. 428. Ja Jummal trööstis Moses, ja ütles: Minne Rohhoga Egiptusse Maile, sest keik need Mehhed on õrrasurnud, kessõ Hinge peale läisid. Ja Moses läks, ja jättis omma Alijale Jummalaga, ja wöttis omma Maene Sippora (§. 419), ja omma kaks Poega, ja hakkasid mürneja omma kaks Poega, ja hakkasid mürneja, nenda kui Jehowa tedda olli käsknud.

§. 429. Ja Mosesse Bend Aaron, kes temmast wannem olli, sai Jummalalt Rås, po, Mosesse vasto miina Tee peal; ja Otebi Måe jures (§. 421), mis sest Ajast Jum-